

Takk for det tipset om Thomas Moores bok: Dark Nightes of the Soul. "You may not go through the deep initiations when you´r busy or carefree", skriver han på side 35. I omtalen av boken i Sykepleieren finner jeg beskrivelsen "velordnede kriser". Jeg tror ikke på velordnede kriser. Men boken kan bidra til velordnede grep og løsninger.

Det er altså ikke slik at man løser egne og andres kriser for evig og alltid... bare jeg er gjennom dette, så blir alt vel og bra.

For det er vel flere enn jeg som har opplevd at man etter en vellykket healing helt har glemt at man hadde et problem? Sorgløs og glad vandrer man ut i verden, alt er fint. Hadde jeg et problem?

Slik kan jeg tenke til en ny mørk stjerne begynner å plage meg. Et nytt "problem" melder seg. Og jeg som trodde jeg var ferdig med min nattseilas, der kursen setter etter mørke stjerner, og der undervannsstrømmer og dønninger tar tak i skuta.

Det er ikke nødvendig å leve, men det er nødvendig å navigere, heter det i et gammelt ordspråk.

I en tid der det er mye snakk om samfunnskriser og personlige sykdommer kan dette skape bilder i det indre, bilder som fester seg og skaper nye kriser og symptomer, lokker dem fram.

Symptomer kan komme snikende nesten på umerkelig vis. Det er så at man nesten tror at problemer og symptomer dukker opp av ingenting, og egne problemer kan hoppe som ut av samfunnets mage.

Snarere er det vel så at problemene og alt karma flyter om i det underbevisste havet og bare venter på en dør så de kan komme ut og opp. Kanskje sykdomsfokuseringen er som et agn som gjør at de biter på.

For kanskje går det an å transformere energien i sykdommene uten å bli syk? Jeg hårer om det fra andre tider og fra andre kulturer enn vår vestlige, der vi ikke skal tåle smerte i det hele tatt, men døye ved minste med en pille.

Jeg tror mulighetene på transformasjonsveien forsvinner blant alt snakk om symptomer, diagnoser og pilleknaskingen. Man kan sette sin situasjon inn i et utviklingsperspektiv, slik Thomas Moore gjør.

" You may not go through the deep initiations when you´r busy or carefree", som han skriver på side 35.

Jeg merker meg også at Google har lastet opp nesten hele boken på nett. Der ligger den og du kan skrolle deg gjennom den.

Det angår meg på en annen måte enn selve budskapet i boken. Flere enn jeg har sikkert sett annonsene i norske aviser, der rettighetshavere blir bedt om å melde krav til Google. Så den fordelen jeg nå har som leser går samtidig inn i en kamp som forfattere driver for rettighetene til åndsverk.

Snart er det vel innholdet i alle verdens bibliotek på nett. Great eller ikke? Hva skjer med den arven den dagen da bibliotekene er lagt ned og nettet revner og den digitaliserte informasjon forsvinner...

Nok om det.

Finnes velordnede sjamanløsninger?

Det finnes navigasjonsinstrumenter å ta i bruk under nattseilas. De kan man ta i bruk på seilasen. Det er symbolgrep, og de bygger på naturens kraft.

Her kan jeg snakke generelt om depresjon, frykt og mangel på kontroll.

Kjenn hvor i kroppen hvor depresjonen samler seg, frykten sitter eller hvor tornehekken vokser. Skap ditt indre om til et landskap, der depresjonen blir tunge skyer, frykten blir glør, tunge områder veier som fjell.

La vinden ta de tunge skyer, blåse dem bort. La en elv slukke glørne.

Om man bærer på et tyngende fjell, som sperrer for solen og sluker all energi, prøv dette:

Skap en elv i ditt indre andskap. Spa fjellet ut i elva og la strømmen ta den tunge energien med seg og ut av deg.

Du trenger egentlig ikke å jobbe for å gi slipp, for strømmen tar den.

La elven stupe utenfor en foss. Den tunge energien kan da forsvinne ned i dypet.

Over fossen driver yr og dugg, som rommer den rensede energien din, det som er igjen etter at den tunge energien ble vasket vekk.

La dette blåse inn i deg, smak på det, ta vel imot det som kommer.

Hev blikker. Og slapp av.

Går det an å transformere energien i sykdommene uten å bli syk? Hva med dette: Løsningen kan ligge i perspektivet. Kanskje kan du vokse åndelig sett ved å bruke sykdommens energi til å vokse.

Om du ikke trenger helbredelsen, så trenger du ikke sykdommen. Om du ikke trenger smerten, så trenger du ikke kuren.

"The dark night itself is your passage" skriver Moore i boka.

ailo gaup